

Szkoła im. Prof. Wiesława Grochowskiego w Kliniskach Wielkich

Z archiwum szkoły

NADANIE IMIENIA SZKOLE

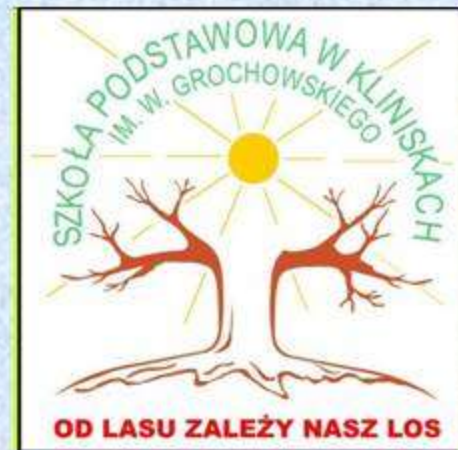
Mieszkańcy tej miejscowości, otoczonej lasami, szukając patrona dla swojej szkoły, zwrócili uwagę na osobę i dzieło Profesora. Dla nich jego idee były bliskie także dlatego, że przez lata weryfikowali je we własnych doświadczeniach, a zachowanie nie zubożonych leśnych baz surowcowych traktują jak interes osobisty.

NADANIE IMIENIA SZKOLE

Wybór osoby Profesora na patrona szkoły przynosi chlubę polskim leśnikom. Dla niego zaś jest wspaniałym pomnikiem, który mimo niesprzyjających obecnie warunków, pomaga przetrwać i rozwijać się jego dziełu. Szkoła, wpajając idee Profesora w umysły młodzieży, stwarza przesłankę do nadziei, że zachowają się one w jej świadomości i będą wpływać na postawy przyjęte w życiu dorosłym. A że proces wychowawczy w tej szkole jest realizowany przez wspaniałych pedagogów, którzy mają do dyspozycji nowoczesne pomoce naukowe, to można ufać, że opuszczająca mury szkoły młodzież będzie zdolna realizować ukształtowane w czasie nauki ideały. Można zatem powiedzieć, że szkoła w Kliniskach to też sukces dzieła Profesora.

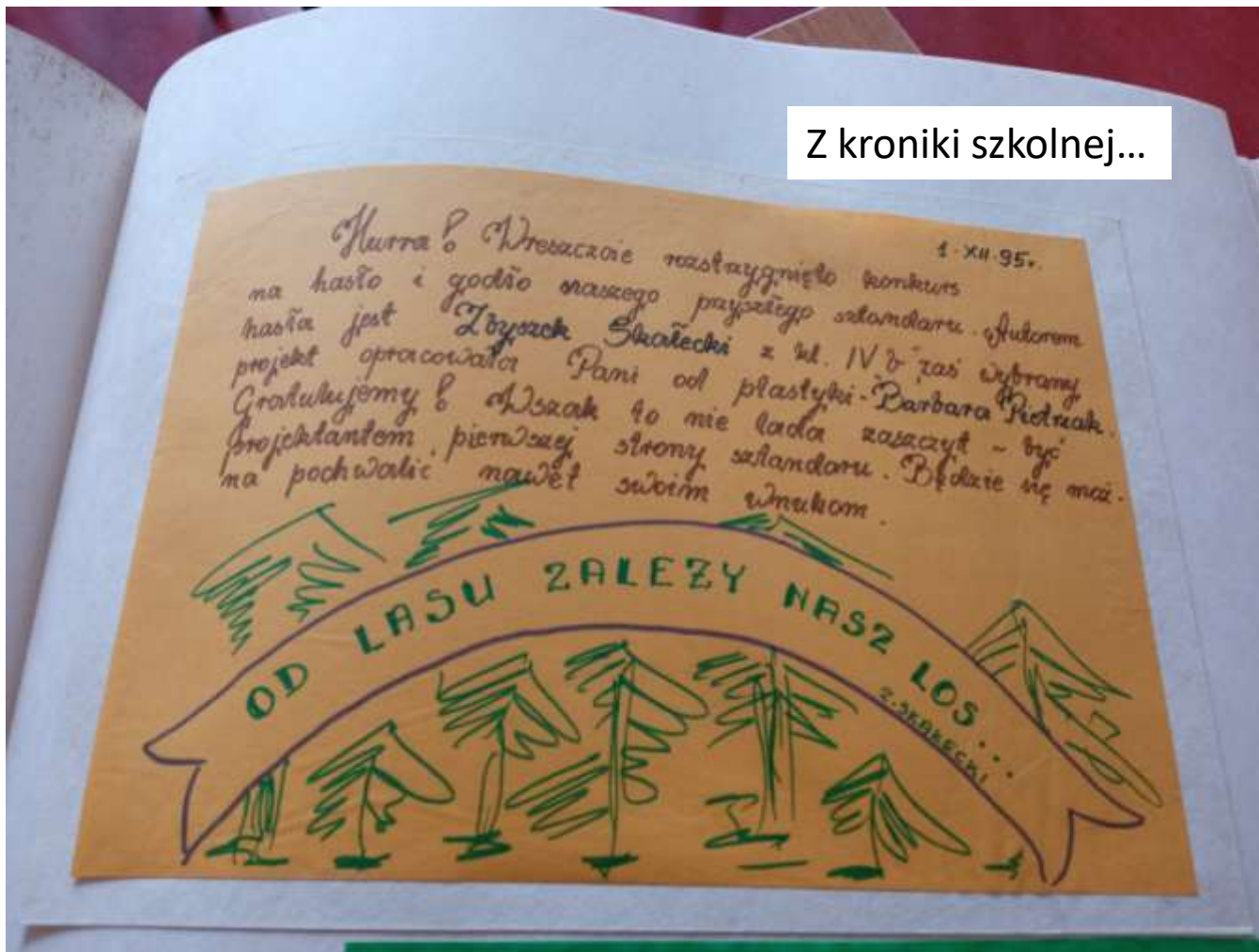
UROCZYSTOŚĆ NADANIA IMIENIA SZKOLE PODSTAWOWEJ W KLINISKACH WIELKICH PROF. WIESŁAWA GROCHOWSKIEGO 12 CZERWCA 1996

(Źródło-Prace Instytutu Badawczego Leśnictwa - Seria A - kwartalnik 2003 - 2 – sylwetki – Ryszard Ostalski)

Szkolny konkurs na hasło i godło przyszłego sztandaru szkoły

Z kroniki szkolnej...

Pierwszy folder szkoły związany z naszym Patronem

OD LASU ZALEŻY
NASZ LOS

TELEGRAM

Towarzystwo Przyjaciół Jemioły prosi o pomoc w zbieraniu pamiątek po Profesorze Wiesławie Grochowskim. Z wdzięcznością przyjmie też każdy eksponat związany z przyrodą, pracą w lesie, który wzbogaci przyszłe MUZEUM PATRONA.

Dziękujemy!

Wystawa poświęcona pamięci Patrona
18.12.1996

PROFESOR ZWYCZAJNY
doctor honoris causa

WIESŁAW GROCHOWSKI
członek rzeczywisty Polskiej Akademii Nauk
23.01.1911-18.12.84
NAUKOWIEC, LEŚNIK, HUMANISTA

Patron szkoły

Jak żyć?

1. Być przyzwoitym człowiekiem.
2. Jemli jakiegokolwiek rodzaju, uprawiać jej sadzonki, a przynajmniej mieć w swoim ogrodzie i rososze.
3. Dbać o higienę dla własnego i obcego zdrowia, dla społeczeństwa.
4. Jak najlepiej wykonywać swoją pracę, nie powiniąc żadnej okazji do pobyczenia kwalifikacji.
5. Rebić coś ciekawego. Pracować po sobie coś twórczo, niekoniecznie ważne i wielkie, ale przydatne.
6. Wyrzucić sobie ostry przyzwyczajony i wyjątkowo ciekawego.
7. Ostać się człowiekiem prowadzącym do nauki.
8. Cieszyć się życiem, być pogodnym, zadowolonym z osiągnięć i warunków, choćby nie były idealne. Że, wprawy do wytrzymania, mogą być niezadowolony z siebie. Wynagodzić od swojego nie za dużo, od siebie - nie za mało.

W Grochowski "W życiu, w lesie, w domu"

Fot. Archiwum szkoły

Nadanie imienia szkole – Głos Szczeciński

Fot. Archiwum szkoły

Nadanie imienia szkole (media leśne)

Fot. Archiwum szkoły

Fot. Archiwum szkoły

DOKTORAT HONOROWY SGGW dla prof. dra Wiesława Grochowskiego

Po raz drugi w tym roku prof. dr Wiesław Grochowski, wybitny uczony w dziedzinie ubocznego użytkowania lasu, otrzymał godność doktora honoris causa. W maju br. ten najwyższy tytuł honorowy nadała Profesorowi Akademia Rolnicza w Poznaniu, w dniu 3 października – warszawska Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego.

Postać prof. dra Wiesława Grochowskiego jest bardzo dobrze znana czytelnikom „Ech Leśnych”. Od pierwszego numeru pisma, po wznowieniu jego wydawania przed trzema laty, jest Profesor autorem stale goszczącym na naszych łamach. Zasiada ponadto w Radzie Programowej „Ech Leśnych”. Zawsze chętnie spieszy redakcji z pomocą, dzieląc się trafnymi i cennymi uwagami.

Zainteresowania naukowe prof. Wiesława Grochowskiego koncentrują się głównie na szeroko pojętym ubocznym użytkowaniu lasu (pozyskiwanie żywicy sosnowej, świerkowej, kory garbarskiej, racjonalne użytkowanie jadalnych owoców leśnych, grzybów i ziół, wykorzystanie igliwia itp.). Bliższe są również Profesorowi sprawy związane z odnową ekosystemów leśnych (zwłaszcza w opracowaniach popularnych). Jest autorem 351 publikacji naukowych, w tym 88 rozpraw i studiów, 6 podręczników i skryptów, 17 książek, 246 artykułów i 14 innych opracowań.

Uroczystość nadania doktoratu honorowego prof. Wiesławowi Grochowskiemu była połączona z inauguracją roku akademickiego 1994/95 na Wydziale Leśnym SGGW i immatrykulacją studentów pierwszego roku.

Tekst i zdjęcia:
Wawrzyniec MILEWSKI

Dyplom doktora honoris causa wręcza prof. Wiesławowi Grochowskiemu rektor SGGW, prof. Jan Górecki

Podczas uroczystości w Auli Kolumbowej SGGW. W pierwszym rzędzie od lewej: prof. dr hab. Eugeniusz Bernadźki, prof. dr Wiesław Grochowski, prof. dr hab. Jan Górecki – rektor SGGW, prof. dr hab. Hieronim Olsender – dziekan Wydziału Leśnego SGGW, prof. dr hab. Andrzej Radziński – prorektor SGGW.

Nasz Patron był autorem:
351 publikacji naukowych,
w tym: książek, rozpraw
naukowych, podręczników,
artykułów itp. (Echa Leśne 12/1994)

Zajmowała się ubocznym użytkowaniem lasu:

- Pozyskiwanie żywicy sosnowej, świerkowej, kory garbarskiej;
 - Racjonalne użytkowanie jadalnych owoców leśnych, grzybów i ziół;
 - Wykorzystywanie igliwia itp.
- Ponadto:** odnowa ekosystemów leśnych.

Odznaczenia

**KRZYŻ KAWALERSKI I KOMANDORSKI
ODRODZENIA POLSKI**

ORDER SZTANDARU PRACY II KL.

WARSZAWSKI KRZYŻ POWSTAŃCZY

ZŁOTA ODZNAKA PTL

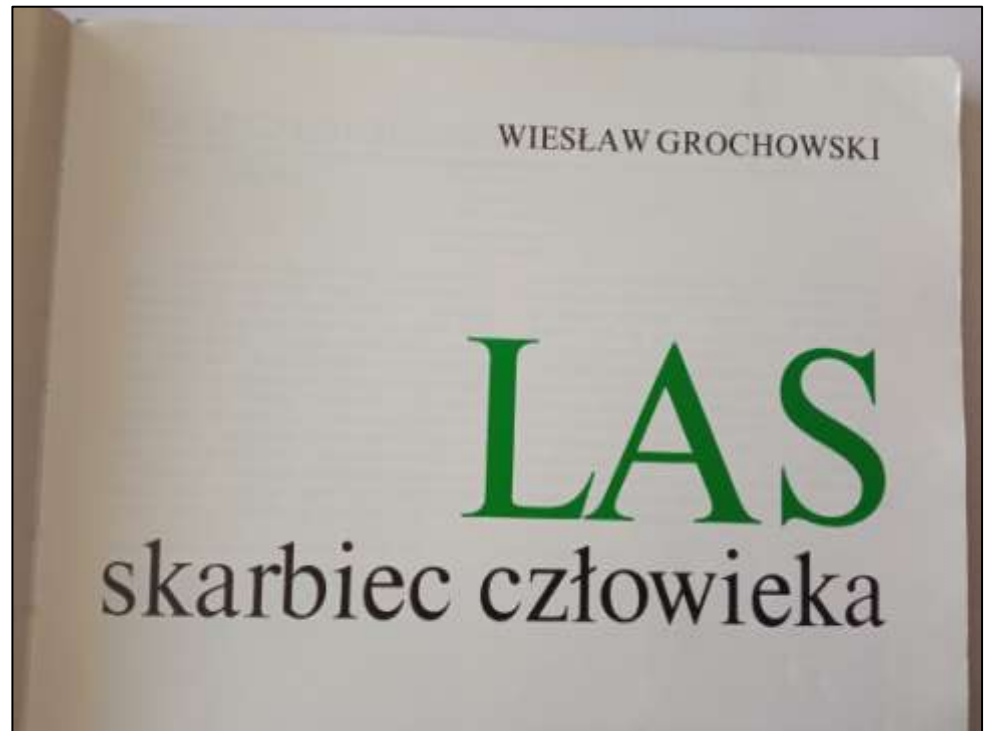
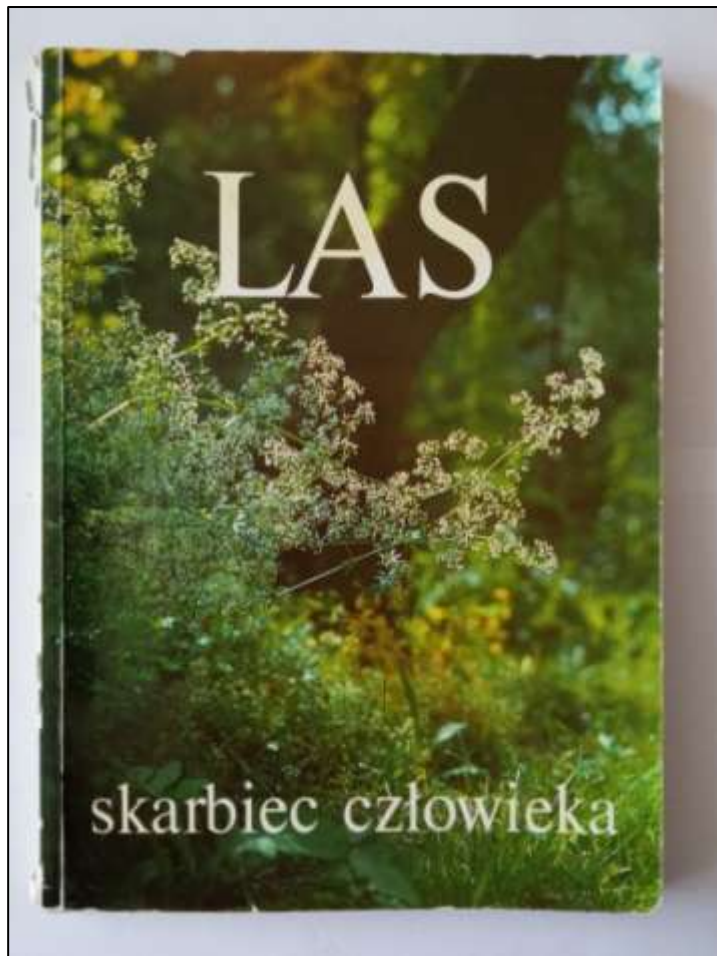
Co wyróżniało Prof. W. Grochowskiego?

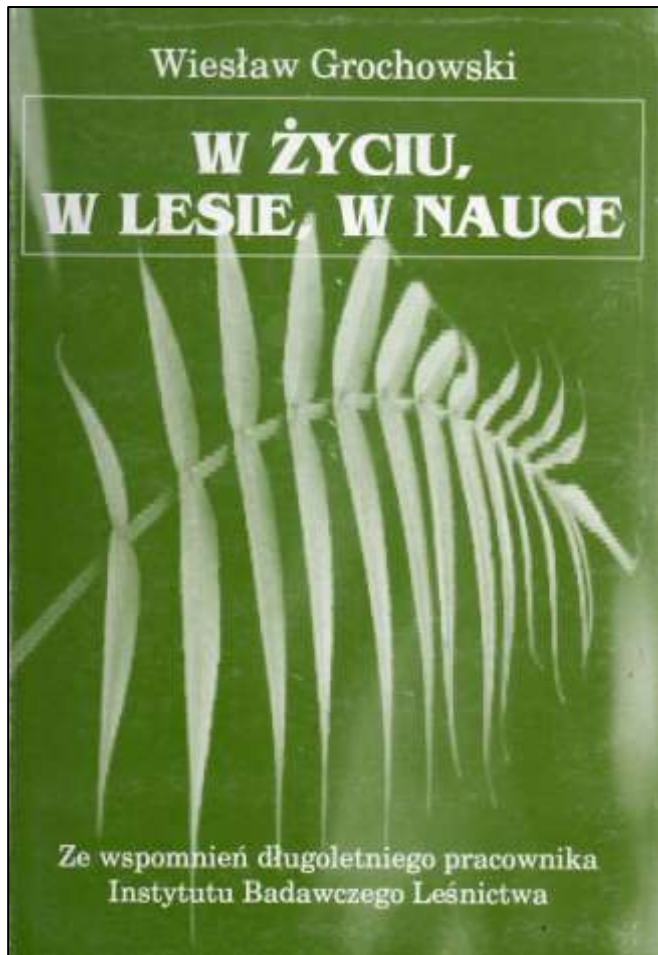
**HUMANITARYZM,
WRAŻLIWOŚĆ NA SPRAWY LUDZKIE
I GŁĘBOKO ZAKORZENIONE POCZUCIE
SPRAWIEDLIWOŚCI,
A TAKŻE WYJĄTKOWA SKROMNOŚĆ**

To były cechy wyróżniające profesora w zespołach, w których pracował na przestrzeni całego życia.

W naszej bibliotece mamy książki
napisane przez Pana Profesora

Wyjątkowa książka w naszym księgozbiorze (zawiera zasady życia wg naszego Patrona)

Źródło - W. Grochowski - W życiu, w lesie, w nauce - 1

Zasady życia wg Profesora Wiesława Grochowskiego

(W. Grochowski “W życiu, w lesie, w nauce”):

- **1. Być przyzwoitym człowiekiem.**
- **2. Jeżeli założę rodzinę, zapewnić jej godziwe, a przynajmniej znośne warunki bytowania i rozwoju.**
- **3. Być pożytecznym dla bliższego i dalszego otoczenia, dla społeczeństwa.**
- **4. Jak najlepiej wykonywać swoją pracę, nie pomijać żadnej okazji do podwyższenia kwalifikacji.**
- **5. Robić coś celowego . Pozostawić po sobie coś trwałego, niekoniecznie ważnego i wielkiego, ale pożytecznego.**
- **6. Wyrobić sobie opinię przyzwoitego i wiarygodnego człowieka.**
- **7. Oprzeć się pokusom prowadzącym do nałogów.**
- **8. Cieszyć się życiem, być pogodnym, zadowolonym z otoczenia i warunków.**
- **9. Wymagać od otoczenia nie za dużo, od siebie - nie za mało.**

(Fot. Publikacja „75 lat Katedry Użytkowania Lasu i inżynierii Leśnej SGGW” – rys historyczny i działalność naukowo – dydaktyczna, W-wa 1995)

Nazwy roślin owocodajnych i jadalnych owoców leśnych

- Leszczyna
- Malina
- Porzeczka
- Poziomka
- Rokitnik
- Roża
- Śliwa
- Żurawina
- Borówka
- Dzikie bez czarny
- Głóg
- Grusza
- Jabłoń
- Jeżyna
- Jarząb pospolity

„Leśne owoce, grzyby i zioła”

W. Grochowski, A. Grochowski

Piszą w mediach o naszym Patronie

SYLWETKA

Wiesław Grochowski (1911-1994)

Pracownik Instytutu Badawczego Leśnictwa (1935-1939 i 1948-1978),
redaktor działowy (1958-1970) i redaktor naczelny (1971-1983)
„Prac Instytutu Badawczego Leśnictwa”, redaktor naczelny „Folia Forestalia Polonica”
(1958-1991), twórca polskiej koncepcji leśnej produkcji ubocznej

Wiesław Grochowski urodził się 23 stycznia 1911 r. w Ostrołpie. Jego ojciec – Ludwik, był urzędnikiem sądowym niższego szczebla, matka – Maria, z domu także Grochowska, nie pracowała, poświęcając się wychowaniu trojga dzieci. Przychody ojca nie wystarczały na wychowanie i wykształcenie dzieci. Rodzina otrzymywała znaczącą pomoc od dwóch braci matki: Włodzimierza – księdza i Franciszka – lekarza. Wdzięcznie wspominali ich Profesor do ostatnich lat swego życia.

W 1920 r. W. Grochowski rozpoczął naukę w gimnazjum im. Piotra Skargi w Pułsku, maturę zdał w 1928 r. w Gimnazjum im. Tadeusza Czackiego w Warszawie. W tym też roku rozpoczął studia na Wydziale Leśnym SGGW, które ukończył z odznaczeniem w 1933 roku. Bezpośrednio po obronie pracy dyplomowej został powołany do odbycia jednoczesnej służby wojskowej w Dywizyjnym Karale Podchorążych Rezerwy w Słomnie, skąd zwolniono go jesienią 1934 roku w stopniu sierżanta podchorążego. Po kolejnych ćwiczeniach uzyskał nominację na podporucznika rezerwy.

Jesienią 1934 r. rozpoczął poszukiwania pracy: udało mu się ją znaleźć w Oddziale Hodowli Lasu Instytutu Badawczego Lasów Państwowych, gdzie od 1 stycznia 1935 r. prowadził badania różnych typów kosturów do sadzenia sosny, spośród których miał być wybrany najlepszy pod względem wydajności i jakości pracy, a tak-

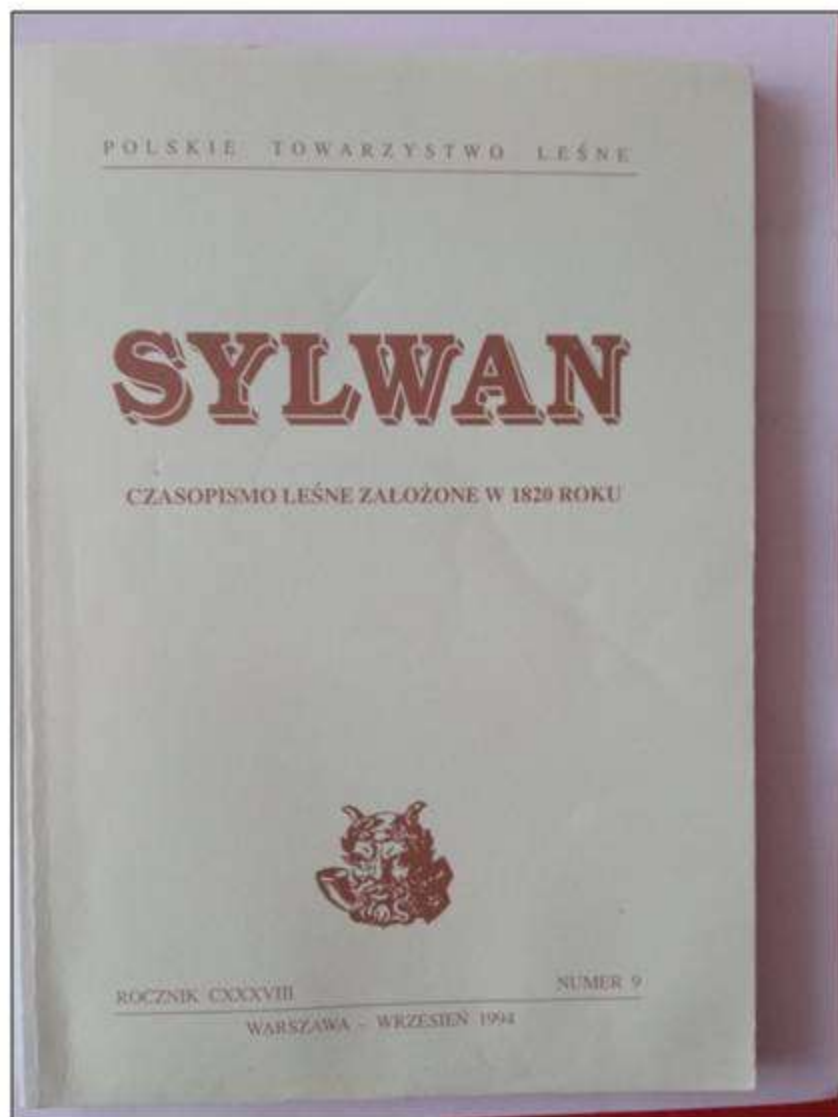

że badania odnowień naturalnych sosny w Puszczy Białowieskiej.

Ceniąc hodowlę lasu jako dyscyplinę naukową, pragnął jednak pracować w obszarze, w którym wyniki badań uzyskuje się szybciej i mogą być one niezwłocznie „kontestowane” przez praktykę leśną. Taką dyscypliną było żywicowstwo, którą w IBLP zajmował się nowopowstały Oddział Żywicowstwa. W początkach roku 1936 skorzystał z możliwości przejścia do pracy w tym Oddziale, kierowanym przez dr. inż. Feliksa Jezierskiego. Na powierzchniach doświadczalnych w nadleśnictwie Leszczycyód podjął badania przebiegu wycieku żywicy w cyklu dobowym i sezonowym. Do września 1939 r. zebrał komplet obserwacji, umożliwiający syntezę wyników pracy. Wojna przerwała działalność badawczą, ale zebrane materiały udało się w całości przecho-

„Ekologia”

ROK CXXXVIII

SYLWAN

1994 Nr 9

WIESŁAW GROCHOWSKI

Między nami leśnikami i ekologami (2)

Ochrona lasu

Zagorzali krytycy gospodarki leśnej słowo "szkodniki" ujmują w cudzysłów, albo mówią i piszą "tak zwane szkodniki" (np. 3). Z kontekstu wynika, że mają przy tym na myśli owady liściożerne. Nie znalazłem wyjaśnienia takiego postępowania. Czyżby więc uważano, że gradacje owadów są mistyfikacją? Przecież fakty w tej dziedzinie są ogólnie znane, widoczne, oczywiste, przebieg wielu gradacji jest należycie udokumentowany.

Leśnicy są na ogół skłonni uważać każdego fitofaga za element różnorodności biologicznej, dopóki jego populacja utrzymuje się w żelaznym zapasie. Gdy jednak następuje masowy rozród i zagraża wręcz życiu lasu, trzeba podjąć walkę.

Niektórzy, skrajnie myślący ekolodzy nie dopuszczają stosowania środków chemicznych przeciw owadom, i to w żadnym wypadku. Należę do tych leśników (a jest ich cała rzesza), którzy uważają, że do chemicznego zwalczania owadów szkodliwych można i trzeba się uciekać wyłącznie w sytuacjach ekstremalnych, gdy alternatywą jest unicestwienie lasu.

Początkowo do dyspozycji stały tylko środki szkodliwe dla wielu organizmów zimno- i ciepłokrwistych, innych po prostu nie było. Robić gospodarzom lasu zarzuty z tego powodu, że nie stosowali chemikaliów wybiórczych, to tak, jak by wyrażać żal pod adresem Henryka Pobożnego, że w 1241 r. pod Legnicą nie użył karabinów maszynowych przeciw ómie tatarskiej; niewątpliwie kłeskę zamieniłyby one w walne zwycięstwo...

Z czasem wynaleziono coraz bardziej selektywne środki chemiczne. Ostatecznego celu jeszcze nie osiągnięto, ale uzyskano znaczny postęp.

Coraz szerzej i skuteczniej wykorzystuje się sposoby biologiczne, zarówno do prognozowania rozwijającego się zagrożenia, jak też do profilaktyki i zwalczania szkodliwych owadów. Proces pozostawia się własnemu biegowi, jeżeli okaże się na przykład przy jesiennych poszukiwaniach, że gąsienice brudnicy mniszki są silnie spasożytowane przez wirus poliedrozy, powodujący kryształicę czyli chorobę wierzchołkową; uznaje się wtedy, że zagrożenie nie jest śmiertelne, a rozpoczynająca się gradacja rychło ulegnie załamaniu.

Profesor dr Wiesław Grochowski ukończył studia na Wydziale Leśnym SGGW. W latach 1935—39 pracował w Instytucie Badawczym Lasów Państwowych w Oddziale Hodowli Lasu, a następnie w Oddziale Żywicowania jako asystent wybitnego specjalisty, dr F. Jezierskiego. W czasie wojny pracował w nadleśnictwie, a od 1945 roku kierował działem użytków ubocznych i gospodarstw nieleśnych Gdańskiej Dyrekcji Lasów Państwowych, pełniąc jednocześnie funkcję wiceprezesa w tamtejszym oddziale Spółdzielni „Las”. W 1948 r. powrócił do Warszawy do Instytutu Badawczego Leśnictwa, w którym do chwili obecnej kieruje Zakładem Ubocznej Produkcji Leśnej.

Wiesław Grochowski uzyskał kolejno: w 1951 r. stopień doktora nauk leśnych oraz w 1955 r. tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego, a w 1967 r. profesora zwyczajnego. W 1971 r. został wybrany na członka korespondenta Polskiej Akademii Nauk.

W latach 1966—74 prof. W. Grochowski był przewodniczącym Komitetu Nauk Leśnych Polskiej Akademii Nauk i nadal uczestniczy w pracach jego Prezydium. Jest również członkiem kilku rad naukowych oraz towarzystw naukowych. Od wielu lat sprawuje funkcje redaktora naczelnego *Folia Forestalia Polonica*, a także redaktora naczelnego wydawnictw Instytutu Badawczego Leśnictwa.

Profesor W. Grochowski jest współautorem koncepcji wprowadzania naukowych podstaw do leśnej produkcji ubocznej, a także głównym twórcą oryginalnej tzw. polskiej koncepcji, przyjętej i wprowadzonej w życie przez wiele placówek krajowych i zagranicznych. Profesor wraz ze swoim zespołem przeprowadził szereg badań w kierunku rozpoznania zasobów surowcowych dolnych warstw lasu, ich wzbogacenia, rozszerzenia i intensywnego, lecz nie dewastacyjnego użytkowania. Jest autorem wielu prac naukowych w dziedzinie żywicowania, użytkowania kory i igliwia, rozwinął m.in. zespołowe i kompleksowe badania nad żywicowaniem sosny, które doprowadziły do poprawy bezpośrednich efektów bez ujemnych konsekwencji dla lasu i drewna.

Poza działalnością naukową Profesor prowadzi także ożywioną działalność popularyzatorską. Jest autorem poczytnych książek: *Skarby leśnych ostępów*, *Jadalne owoce leśne*, *Leśne ziola lecznicze i przemysłowe*.

Książka, którą PWN oddaje do rąk Czytelnika, jest pierwszym akademickim podręcznikiem z dziedziny ubocznej produkcji leśnej.

Pierwszy akademicki podręcznik z dziedziny ubocznej produkcji leśnej

Wiesław
Grochowski
**UBOCZNA
PRODUKCJA
LEŚNA**

Państwowe
Wydawnictwo
Naukowe

„Z niwy leśnej”

Z NIWY LEŚNEJ

Profesor Wiesław Grochowski doktorem

Wybitny uczony w dziedzinie ubocznej produkcji leśnej, emerytowany profesor nauk leśnych Instytutu Badawczego Leśnictwa w Warszawie, członek rzeczywisty Polskiej Akademii Nauk, profesor Wiesław Grochowski otrzymał godność doktora honoris causa Akademii Rolniczej w Poznaniu. Uroczystość nadania tego najwyższego w Poznaniu tytułu honorowego odbyła się w dniu 20 maja br. w Sali Maltowej poznańskiego Pałacu

Działalnością, w obecności wielu znakomych postaci nauk leśnych, współpracowników, kolegów i przyjaciół Profesora.

Do mnożstwa życzeń i gratulacji, jakie tego dnia nadeszły na ręce znakomitego uczonego, przylączyła się także ze swoimi życzeniami redakcja „Ech Leśnych”, pisma, z którym Pan Profesor związany jest szczególnie blisko.

REDAKCJA

Bala Malinowa Pałacu Działalności w Poznaniu w dniu 20 maja br. Przy mównicy profesor dr A.C. H. Grochowski, do prawej – Sekretarz Akademii Rolniczej

Życzenia W. MILEWSKI

Bala Malinowa podczas uroczystości. W pierwszym rzędzie: redakcja „Ech Leśnych” i redakcja „Echa Leśnego”

Dyrektorka od sekretarza Akademii Rolniczej w Poznaniu, prof. Rydzewska-Gonczarska

Z NIWY LEŚNEJ

honoris causa Akademii Rolniczej w Poznaniu

NAUKOWIEC, LEŚNIK, HUMANISTA

Wystąpienie prof. dr hab. Bogusława FRUZINSKIEGO, dziekana Wydziału Leśnego AR w Poznaniu, na uroczystości nadania tytułu doktora h.c. prof. Wiesławowi Grochowskiemu

Szanowni Państwo!

Przedmiem dziś zaszczyt przybliżenia postaci wybitnego naukowca, leśnika i humanisty, Profesora Wiesława Grochowskiego. Odnosi ogromną radość i szacunek ze strony Państwa, że w tym dniu, 20 maja 1994 r., w Pałacu Maltowym, w Poznaniu, Pan Profesor otrzymał godność doktora honoris causa Akademii Rolniczej w Poznaniu. Jest to dla nas wielka zaszczyt i dumna chwila. Wierzę, że Pan Profesor będzie dumny z tego wyróżnienia i że będzie ono dla niego dowodem na jego wybitność i wieloletnią pracę naukową.

Prof. Grochowski jest człowiekiem, który przez całe życie poświęcił się pracy naukowej i społecznej. Jest to człowiek, który przez całe życie poświęcił się pracy naukowej i społecznej. Jest to człowiek, który przez całe życie poświęcił się pracy naukowej i społecznej. Jest to człowiek, który przez całe życie poświęcił się pracy naukowej i społecznej.

Prof. Grochowski jest człowiekiem, który przez całe życie poświęcił się pracy naukowej i społecznej. Jest to człowiek, który przez całe życie poświęcił się pracy naukowej i społecznej. Jest to człowiek, który przez całe życie poświęcił się pracy naukowej i społecznej.

Wierzę, że Pan Profesor będzie dumny z tego wyróżnienia i że będzie ono dla niego dowodem na jego wybitność i wieloletnią pracę naukową.

Prof. Grochowski jest człowiekiem, który przez całe życie poświęcił się pracy naukowej i społecznej. Jest to człowiek, który przez całe życie poświęcił się pracy naukowej i społecznej. Jest to człowiek, który przez całe życie poświęcił się pracy naukowej i społecznej.

Prof. Grochowski jest człowiekiem, który przez całe życie poświęcił się pracy naukowej i społecznej. Jest to człowiek, który przez całe życie poświęcił się pracy naukowej i społecznej. Jest to człowiek, który przez całe życie poświęcił się pracy naukowej i społecznej.

Wierzę, że Pan Profesor będzie dumny z tego wyróżnienia i że będzie ono dla niego dowodem na jego wybitność i wieloletnią pracę naukową.

Prof. Grochowski jest człowiekiem, który przez całe życie poświęcił się pracy naukowej i społecznej. Jest to człowiek, który przez całe życie poświęcił się pracy naukowej i społecznej. Jest to człowiek, który przez całe życie poświęcił się pracy naukowej i społecznej.

Wierzę, że Pan Profesor będzie dumny z tego wyróżnienia i że będzie ono dla niego dowodem na jego wybitność i wieloletnią pracę naukową.

Prof. Grochowski jest człowiekiem, który przez całe życie poświęcił się pracy naukowej i społecznej. Jest to człowiek, który przez całe życie poświęcił się pracy naukowej i społecznej. Jest to człowiek, który przez całe życie poświęcił się pracy naukowej i społecznej.

Wierzę, że Pan Profesor będzie dumny z tego wyróżnienia i że będzie ono dla niego dowodem na jego wybitność i wieloletnią pracę naukową.

Prof. Grochowski jest człowiekiem, który przez całe życie poświęcił się pracy naukowej i społecznej. Jest to człowiek, który przez całe życie poświęcił się pracy naukowej i społecznej. Jest to człowiek, który przez całe życie poświęcił się pracy naukowej i społecznej.

Wierzę, że Pan Profesor będzie dumny z tego wyróżnienia i że będzie ono dla niego dowodem na jego wybitność i wieloletnią pracę naukową.

Prof. Grochowski jest człowiekiem, który przez całe życie poświęcił się pracy naukowej i społecznej. Jest to człowiek, który przez całe życie poświęcił się pracy naukowej i społecznej. Jest to człowiek, który przez całe życie poświęcił się pracy naukowej i społecznej.

Wierzę, że Pan Profesor będzie dumny z tego wyróżnienia i że będzie ono dla niego dowodem na jego wybitność i wieloletnią pracę naukową.

Prof. Grochowski jest człowiekiem, który przez całe życie poświęcił się pracy naukowej i społecznej. Jest to człowiek, który przez całe życie poświęcił się pracy naukowej i społecznej. Jest to człowiek, który przez całe życie poświęcił się pracy naukowej i społecznej.

Wierzę, że Pan Profesor będzie dumny z tego wyróżnienia i że będzie ono dla niego dowodem na jego wybitność i wieloletnią pracę naukową.

Prof. Grochowski jest człowiekiem, który przez całe życie poświęcił się pracy naukowej i społecznej. Jest to człowiek, który przez całe życie poświęcił się pracy naukowej i społecznej. Jest to człowiek, który przez całe życie poświęcił się pracy naukowej i społecznej.

„Z żałobnej karty” – 18 grudnia 1994

Z ŻAŁOBNEJ KARTY

Profesor zwyczajny, doktor,
doctor honoris causa

WIESŁAW GROCHOWSKI

członek rzeczywisty Polskiej Akademii Nauk
1911 – 1994

Doła 18 grudnia 1994 r. odszedł od nas na zawsze Profesor Wiesław Grochowski, dobrze znany Czytelnikom „Echa Łódzkiego” ze swoich licznych artykułów naukowych i wspomnień. Odszedł krynkarz polskiego leśnictwa, a równocześnie jeden z najwybitniejszych uczonych – leśniczków polskich, a ugruntowanej, wyśkiej pracy w nauce polskiej i europejskiej.

Tak właśnie dnia 18 grudnia 1994 r. odszedł od nas na zawsze Profesor Wiesław Grochowski, dobrze znany Czytelnikom „Echa Łódzkiego” ze swoich licznych artykułów naukowych i wspomnień. Odszedł krynkarz polskiego leśnictwa, a równocześnie jeden z najwybitniejszych uczonych – leśniczków polskich, a ugruntowanej, wyśkiej pracy w nauce polskiej i europejskiej.

Wieloletni profesor, doktor, doctor honoris causa, członek rzeczywisty Polskiej Akademii Nauk, w latach 1950-1954 kierownik Katedry Leśnictwa i Gospodarki Leśnej na Wydziale Leśnym Uniwersytetu Łódzkiego, a w latach 1954-1958 kierownik Katedry Leśnictwa i Gospodarki Leśnej na Wydziale Leśnym Uniwersytetu Wrocławskiego, a w latach 1958-1964 kierownik Katedry Leśnictwa i Gospodarki Leśnej na Wydziale Leśnym Uniwersytetu Wrocławskiego, a w latach 1964-1994 kierownik Katedry Leśnictwa i Gospodarki Leśnej na Wydziale Leśnym Uniwersytetu Łódzkiego.

Z ŻAŁOBNEJ KARTY

Wieloletni profesor, doktor, doctor honoris causa, członek rzeczywisty Polskiej Akademii Nauk, w latach 1950-1954 kierownik Katedry Leśnictwa i Gospodarki Leśnej na Wydziale Leśnym Uniwersytetu Łódzkiego, a w latach 1954-1958 kierownik Katedry Leśnictwa i Gospodarki Leśnej na Wydziale Leśnym Uniwersytetu Wrocławskiego, a w latach 1958-1964 kierownik Katedry Leśnictwa i Gospodarki Leśnej na Wydziale Leśnym Uniwersytetu Wrocławskiego, a w latach 1964-1994 kierownik Katedry Leśnictwa i Gospodarki Leśnej na Wydziale Leśnym Uniwersytetu Łódzkiego.

Wieloletni profesor, doktor, doctor honoris causa, członek rzeczywisty Polskiej Akademii Nauk, w latach 1950-1954 kierownik Katedry Leśnictwa i Gospodarki Leśnej na Wydziale Leśnym Uniwersytetu Łódzkiego, a w latach 1954-1958 kierownik Katedry Leśnictwa i Gospodarki Leśnej na Wydziale Leśnym Uniwersytetu Wrocławskiego, a w latach 1958-1964 kierownik Katedry Leśnictwa i Gospodarki Leśnej na Wydziale Leśnym Uniwersytetu Wrocławskiego, a w latach 1964-1994 kierownik Katedry Leśnictwa i Gospodarki Leśnej na Wydziale Leśnym Uniwersytetu Łódzkiego.

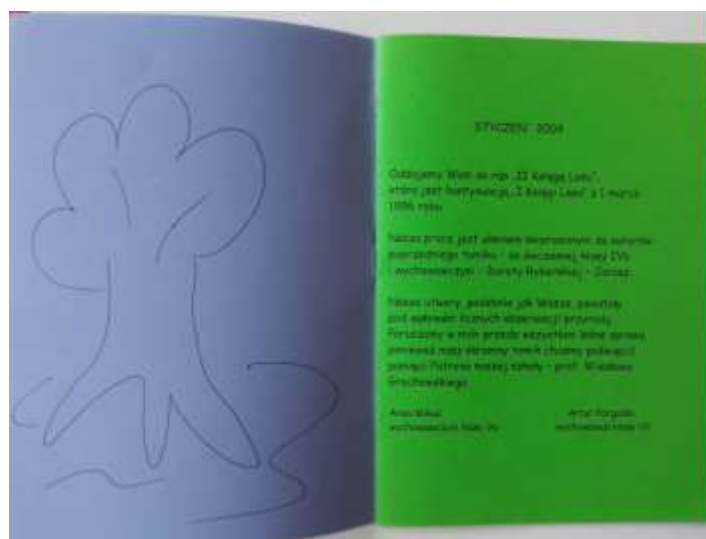
Wieloletni profesor, doktor, doctor honoris causa, członek rzeczywisty Polskiej Akademii Nauk, w latach 1950-1954 kierownik Katedry Leśnictwa i Gospodarki Leśnej na Wydziale Leśnym Uniwersytetu Łódzkiego, a w latach 1954-1958 kierownik Katedry Leśnictwa i Gospodarki Leśnej na Wydziale Leśnym Uniwersytetu Wrocławskiego, a w latach 1958-1964 kierownik Katedry Leśnictwa i Gospodarki Leśnej na Wydziale Leśnym Uniwersytetu Wrocławskiego, a w latach 1964-1994 kierownik Katedry Leśnictwa i Gospodarki Leśnej na Wydziale Leśnym Uniwersytetu Łódzkiego.

Wieloletni profesor, doktor, doctor honoris causa, członek rzeczywisty Polskiej Akademii Nauk, w latach 1950-1954 kierownik Katedry Leśnictwa i Gospodarki Leśnej na Wydziale Leśnym Uniwersytetu Łódzkiego, a w latach 1954-1958 kierownik Katedry Leśnictwa i Gospodarki Leśnej na Wydziale Leśnym Uniwersytetu Wrocławskiego, a w latach 1958-1964 kierownik Katedry Leśnictwa i Gospodarki Leśnej na Wydziale Leśnym Uniwersytetu Wrocławskiego, a w latach 1964-1994 kierownik Katedry Leśnictwa i Gospodarki Leśnej na Wydziale Leśnym Uniwersytetu Łódzkiego.

Eugeniusz BERNARDZI
Zadania
W. MŁCZAK

Wieloletni profesor, doktor, doctor honoris causa, członek rzeczywisty Polskiej Akademii Nauk, w latach 1950-1954 kierownik Katedry Leśnictwa i Gospodarki Leśnej na Wydziale Leśnym Uniwersytetu Łódzkiego, a w latach 1954-1958 kierownik Katedry Leśnictwa i Gospodarki Leśnej na Wydziale Leśnym Uniwersytetu Wrocławskiego, a w latach 1958-1964 kierownik Katedry Leśnictwa i Gospodarki Leśnej na Wydziale Leśnym Uniwersytetu Wrocławskiego, a w latach 1964-1994 kierownik Katedry Leśnictwa i Gospodarki Leśnej na Wydziale Leśnym Uniwersytetu Łódzkiego.

I Księga Lasu poświęcona patronowi szkoły (po niej II i III)

Fot. Archiwum szkoły

List do uczniów naszej szkoły od dzieci naszego Patrona

Impreza szkolna „**Urodziny w lesie, czyli pamięć o Tobie w nas pozostała...**” (impreza poświęcona pamięci Patrona szkoły, podczas której przygotowaliśmy przesyłkę do dzieci Patrona szkoły: Pani Ewy i Pana Andrzeja)

Autor - Pani Zofia A.

(narysowała dla nas portret Patrona)

Fot. Archiwum szkoły

Miejsce poświęcone pamięci Patrona w holu szkoły (projekt i wykonanie: Pani Barbara P.)

Fot. Archiwum szkoły

WSPÓŁPRACA SZKOŁY I NADLEŚNICTWA KLINISKA

W Kliniskach ekologicznie

Ochronę piękniami lasów Kliniska przedstawiamy się niejako przez samą naturę do podejmowania tematyki ochrony środowiska. I tak jest istotnie. Współpracując z Nadleśnictwem szkoły były kilka dni temu organizatorami ponadgminnych konkursów o tematyce ekologicznej.

Podobnie jak w szkole podstawowej składał się z dwóch etapów - części teoretycznej (test o 30 pytań) oraz z części praktycznej (np. rozpoznawanie roślin).

W konkursie tym najlepsi okazali się uczniowie Gimnazjum nr 1 w Goleszowie, drugie miejsce uzyskała szkoła z miejscowości Szarocin, a trzecie Gimnazjum z Klinisk. Indywidualnie najlepsze osiągnięcia w tym teście otrzymała Aneta Jaszczyszka z Reptowa.

wania w stosunku do przyszłości dalekie są od tego, co obserwować możemy w innych krajach, np. Szwecji. Dlatego takie konkursy powinny być przygotowane i w naszym kraju. Szkoła tylko, to nie wystarczy, mając tak blisko piękny las i świetnie wyposażone Centrum Edukacji Ekologicznej oraz lasy, które są doskonałym miejscem do nauki o przyrodzie i ochronie środowiska. Warto by o tym pamiętać na przyszłość, bo w przyszłości za lasówkami najlepiej uczyć w bezpiecznym i suchym klimacie.

M.Palis

Podziękowanie

Dyrektor i Rada Pedagogiczna Gimnazjum w Kliniskach składają serdeczne podziękowania sponsorom konkursu „Las i lasie śladem” - Lidzy Ochotnicy Prywatnej O.S. oraz Władysławowi Górnemu z Ochotnicy Białej.

Praca nad testem wymagała skupienia

Szkola Podstawowa

Do wzięcia w konkursie „Organizacja i środowisko” zaproszono uczniów szkół podstawowych z całego powiatu. Na zaproszenie odpowiedziało 15 z gimn. Goleszów, Maszewo, Przybierzów, Biepnica i Dobry, z każdej przyszedł 1 uczestnik. Komisja składała się z dwóch części: pierwszą stanowił test zawierający 15 pytań, drugą natomiast uczniowie praktyczny (np. wykłaskania, rysunek, wyliczenia).

Najlepiej można było zdobyć 100 punktów, najwięcej - 99 - uzyskała Eliza Puchalska z Biepnicy i to ona zdobyła pierwsze miejsce, drugą była Izabela Gajdoszewska z SP nr 1 w Goleszowie (58 punktów), trzecia Ewa Wężycka z SP Dębica.

Konkurs przygotowali z nad jego sprawami przebiegiem czuwała Anna Mikaś, której dużą pomocą służyła Zofia Skroboda i Barbara Pietrzak. W przerwie uczestnicy konkursu obejrzeli „Opowiadanie o ziemi” w wykonaniu uczniów SP Kliniska, przygotowanych przez Danyę Baroską i Gosyńską Białą.

Gimnazjum

Konkurs „Las i lasie śladem” przeprowadzono dwa dni później. Uczestniczyli w nim trzynastowieczne zespoły z gimnazjów nr 1 i nr 2 z Goleszowa, 37 i 7 z Szarocina oraz z Reptowa, Kofracza, Moszowic i nadleśnictwa Kliniska.

Również i ten konkurs organizowany był przy współpracy z miejscowym Nadleśnictwem.

W konkursie „Las i lasie śladem” uczestniczyli i zdobyli

Organizatorką konkursu dla gimnazjalistów była Tenna Ochotnica. Dużym na temat ochrony środowiska nigdy za wiele, zwłaszcza że ciągle jeszcze nasz zachowanie...

dozowała i Gosyńska Białej, Nadleśnictwa Kliniska, Paniom Agnieszce i Agnieszce, które w tym konkursie wzięły udział i uczestniczyły w nim w przygotowaniu i przeprowadzeniu imprezy.

Porządki zakończone

Zakończony został drugi etap projektu „Rewitalizacja pomieckich nekropolii: Od przeszłości do teraźniejszości”.

Projekt realizowany był od września 2008 roku do końca czerwca 2009 r. przez mieszkańców Bolechowca, Borzysławca i Lubrzy, Budna, Burzy, Żółwej Błoci, Burowa, Danowa, Imna, Połńska i Świętej, gdzie przeprowadzanych prac sprządkowane zostały szare, głównie ewangelickie cmentarze, większość z nich była wczesniej bardzo zaniedbana, niektóre

stałyby więc okolicznym mieszkańcom za wyjątkowo czyste. Wywieziono z nich tony śmieci, wykonano porządki w ziemi i - to ważne - udostępniono wszystkim chętnym do ich odwiedzenia. Z efektem przeprowadzonych prac zapoznaliśmy się już miesiąc - to widac na zdjęciu - Hilburg Schroedera (Dona zmarłego niedawno Ulricha Schroedera, dawnego

gołeniewianina i honorowego mieszkańca miasta) oraz Kurt Wehrmeister (Kazym Schroedera). Projekt dofinansowany został za środków Fundacji Współpracy Polska - Niemieckiej. Galerii fotografii wykonanych na uporządkowanych już cmentarzach obejrzeć można na naszym portalu internetowym.

(pp)

18.04.2009 r.

W Ochronie Edukacji Leśnej w Kliniskach odbyła się wieloletnia lekcja. Bred w starym szklanym muzeum w Kliniskach i gospodarzom nr 1 w Goleszowie, a uczestnikami były...ptaki.

Ptasia lekcja

W dniach 18-19 kwietnia 2009 r. w Ochronie Edukacji Leśnej w Kliniskach odbyła się wieloletnia lekcja. Bred w starym szklanym muzeum w Kliniskach i gospodarzom nr 1 w Goleszowie, a uczestnikami były...ptaki.

Wieloletnia lekcja odbyła się w Ochronie Edukacji Leśnej w Kliniskach. Uczestnikami byli uczniowie z Gimnazjum nr 1 w Goleszowie i Szkoły Podstawowej nr 1 w Goleszowie. Lekcja została poprowadzona przez Panią Agnieszkę Ochotnicę. Uczniowie poznali wiele ciekawych faktów o ptakach i ich roli w ekosystemie. Lekcja została poprowadzona w sposób interaktywny, z wykorzystaniem materiałów edukacyjnych i zabaw. Uczniowie mieli okazję zobaczyć żywego ptaka i dowiedzieć się o jego trybie życia i potrzebach. Lekcja została poprowadzona w sposób interaktywny, z wykorzystaniem materiałów edukacyjnych i zabaw. Uczniowie mieli okazję zobaczyć żywego ptaka i dowiedzieć się o jego trybie życia i potrzebach.

DRZEWO ROKU 2019

2. miejsce w konkursie Drzewo Roku 2019
Lipa Anna w Kliniskach Wielkich

Klub Gaja
przyjmuje dyplomy

Szkoła Podstawowa im. Prof. Władysława Gocchowskiego w Kliniskach Wielkich

18.04.2009

Wspólne działania, projekty

**SZKOLNY PROJEKT
EKOLOGICZNY POD HASŁEM
"OD LASU ZALEŻY NASZ LOS"
(W RAMACH II EDYCJI
OGÓLNOPOLSKIEGO KONKURSU
„CZYSTY LAS”)**

Fot. Archiwum szkoły

Uroczystość obchodów 10-lecia LKP „Puszcze Szczecińskiej”

Fot. Archiwum szkoły

Eko-Mikołajki w Warszawie

nagroda za działalność ekologiczną szkoły

W Szkole Podstawowej prowadzonych jest szereg działań o tematyce ekologicznej. Przeprowadzany jest Powiatowy Konkurs Ekologiczny. Uczniowie biorą udział w Szkolnych Olimpiadach Zdrowia, Ogólnopolskim Festiwalu Ekologicznym, Powiatowym Międzszkolnym Konkursie Twórczości Dziecięcej i innych.

Dostrzeżono działalność ekologiczną szkoły i w grudniu 2002 r. delegacja uczniów została zaproszona do Pałacu Prezydenckiego na „Eko-Mikołajki”. Była jedną z dziesięciu zaproszonych szkół.

W Pałacu Prezydenckim w Warszawie –Święty Mikołaj z Laponii, Jolanta Kwaśniewska, Mirosława Saczuk, Ewelina Michorzewska, Katarzyna Sekuła, Aleksandra Poleszczuk, Mariusz Skakuj, Natalia Laskowska i Katarzyna Bobel (stojąca za dyrektorem szkoły).

3 XII 2002
„Eko-Mikołajki w Pałacu Prezydenckim”

Szkola w Kliniskach, jako jedna z dziesięciu w kraju, otrzymała możliwość przyjazdu do stolicy.

Mikołajki w Warszawie

Do Warszawy na gorącym grzbiecie przelata Święty Mikołaj z Laponii. W towarzystwie delegacji z Klinisk, w składzie: Jolanta Kwaśniewska, Mirosława Saczuk, Ewelina Michorzewska, Katarzyna Sekuła, Aleksandra Poleszczuk, Mariusz Skakuj, Natalia Laskowska i Katarzyna Bobel (stojąca za dyrektorem szkoły).

W Warszawie na gorącym grzbiecie przelata Święty Mikołaj z Laponii. W towarzystwie delegacji z Klinisk, w składzie: Jolanta Kwaśniewska, Mirosława Saczuk, Ewelina Michorzewska, Katarzyna Sekuła, Aleksandra Poleszczuk, Mariusz Skakuj, Natalia Laskowska i Katarzyna Bobel (stojąca za dyrektorem szkoły).

Przed Pałacem Prezydenckim

20.12.2002 r.

Fot. Archiwum szkoły

OPTIMUS - Nagroda w kategorii „Oświata” za działalność ekologiczną szkoły

Starosta Jerzy Jabłoński (przy mikrofonie) przedstawił dokonania roku 2002 i główne kierunki działania powiatu na rok 2003

"Optimusy" rozdane

Po raz trzeci wręczona została nagroda specjalna starosty gołeniewskiego „Optimus”.

Tegoroczna, wyjątkowo skromna uroczystość, połączona z noworocznym spotkaniem władze powiatu z przedstawicielami gminnych władz samorządowych oraz jednostek powiatowych, odbyła się w miniony wtorek. Gośćmi honorowymi byli posełanka Elżbieta Piela-Mielczarek oraz wicemarszałek województwa Andrzej Mucel, zaś oprawę artystyczną zapewnił chór „Cantilena” z ILO w Gołniewie. Naturalnie nie zabrakło podsumowania działań ubiegłego roku oraz określenia zadań na rok 2003, a także życzeń pomyślności w nowym roku.

Centralnym punktem spotkania było wręczenie nagrody specjal-

nej starosty „Optimus”. W tym roku do kapituły wpłynęło 18 wniosków, z których kapitał nominowała do nagrody 12 „Optimus” przyznano w czterech kategoriach, a otrzymał je:

W KATEGORII „OSWIATA I WYCHOWNIE”

Zespół Szkół Publicznych w Kliniskach za działalność ekologiczną dla środowiska i w środowisku. Szkoła organizuje powiatowe konkursy ekologiczne, ściśle współpracuje z Nadleśnictwem Kliniska.

W kategorii tej nominowani byli również: Aneta Drgiewska ze Szkoły Podstawowej nr 3 w Nowogardzie oraz koło Ligi Ochrony Przyrody ze Szkoły Podstawowej w Stepiocy.

W KATEGORII „SPORT I KULTURA FIZYCZNA”

Ryszard Posadzki trener w UKS „Chrabącze” z Nowogarda, Młodzieżowe, trenujący w tym klubie, odnoszący sukcesy na różnego rodzaju zawodach.

W KATEGORII „KULTURA I SZTUKA”

Halina Pokorska, plastyczka z Nowogarda. Uprawia malarstwo sztalagowe, rysunek, tkanię artystyczną, projektuje wnętrza. Brała udział w wielu wystawach w kraju i za granicą, promując w ten sposób Nowogard.

Do nagrody w tej kategorii nominowani byli również: Janusz Władysław Szymański, pisarz z Gołeniewa, oraz Zespół Ludowy „Stepicznicy” ze Stepiocy.

W KATEGORII „GOSPODARKA”

Zakład Przetwórstwa Spożywczego z Maszewa (b. octownia). Produkuje musztardę, oes i przetwory owocowe, coraz mocniej zamierzając swą obecność na rynku.

Elżbieta Piela-Mielczarek

za. Tego typu imprezy zawsze kumulują lokalną społeczność. Zawsze miałam przy tym, że ludzie, którzy otrzymali to wyróżnienie, zgodnie to naprowadzi wielką radość. Każdy lubi być wyróżniony, doceniony. To także rodzaj promocji firm i możliwości wymiany biologicznych informacji. Warto także inicjatywy kulturalne!”

M.Palica

„OPTIMUS” ZNACZY NAJLEPSZY

W wtorek, podczas skromnej uroczystości zorganizowanej w starostwie powiatowym, wręczono stały dorocznie wyróżnienia „OPTIMUS”. Przyznawane są w czterech kategoriach: „Kultura i sztuka”, „Oświata i wychowanie”, „Sport i kultura fizyczna” oraz „Gospodarka”. Na oficjalnej liście tegorocznej nagrody „Optimus”, od lewej - A. Małucha, Z. Wierzbicka, M. Ferenczyńska, Z. Zerowski (ZPS Maszewo), niżej - M. Sacoń (dyr. ZSP Kliniska), H. Pokorska (NDR Nowogard) oraz: Posadzki (UKS „Chrabącze”). Więcej na str. 4

Projekt SK LOP o Wiesławie Grochowskim - Leśne pytania

1. **Leśne Pytanie**

2. **Do jakiej grupy zwierząt należy...**

3. **Jakiś drzewo do której rodziny...**

4. **Jakiś drzewo ma charakterystyczne...**

5. **Jakiś drzewo ma charakterystyczne...**

6. **Do jakich grup zwierząt należy...**

7. **Do jakich grup zwierząt należy...**

8. **Jakiś drzewo ma charakterystyczne...**

9. **Do jakich grup zwierząt należy...**

10. **Do jakich grup zwierząt należy...**

11. **Do jakich grup zwierząt należy...**

12. **Do jakich grup zwierząt należy...**

13. **Do jakich grup zwierząt należy...**

14. **Do jakich grup zwierząt należy...**

15. **Do jakich grup zwierząt należy...**

16. **Do jakich grup zwierząt należy...**

17. **Do jakich grup zwierząt należy...**

18. **Do jakich grup zwierząt należy...**

19. **Do jakich grup zwierząt należy...**

20. **Do jakich grup zwierząt należy...**

21. **Do jakich grup zwierząt należy...**

22. **Do jakich grup zwierząt należy...**

23. **Do jakich grup zwierząt należy...**

24. **Do jakich grup zwierząt należy...**

25. **Do jakich grup zwierząt należy...**

26. **Do jakich grup zwierząt należy...**

27. **Do jakich grup zwierząt należy...**

28. **Do jakich grup zwierząt należy...**

29. **Do jakich grup zwierząt należy...**

30. **Do jakich grup zwierząt należy...**

31. **Do jakich grup zwierząt należy...**

32. **Do jakich grup zwierząt należy...**

33. **Do jakich grup zwierząt należy...**

34. **Do jakich grup zwierząt należy...**

35. **Do jakich grup zwierząt należy...**

36. **KONIEC**